

øvrige kommuners vedkommende af socialministeren. Indlæggelsen af en person på et udenfor kommunen værende privat alderdomshjem kan ikke ske imod pågældendes vilje.

§ 39.

Stk. 1. I ethvert amt kan der indrettes en eller flere plejestiftelser for kronisk syge. Flere amter kan med socialministerens godkendelse af ordningen slutte overenskomst om indretning af en fælles stiftelse.

Hvor socialministeren skønner, at forsorgen med hensyn til kronisk syge ikke er forsvarlig enten overfor de syge eller med hensyn til, at udgifterne ved forsorgen er unødvendig store, kan han påbyde, at amtet træffer de fornødne foranstaltninger i henhold til foranstående.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede plejestiftelser er beregnet på at modtage sådanne særlig dårlig stillet kronisk syge eller invalider, som er for besværlige at pleje i et privat hjem, et alderdomshjem eller en arbejdsanstalts sygeafdeling, og som på den anden side ikke anses for egnet til behandling på et almindeligt sygehus eller på de af staten drevne eller godkendte anstalter til behandling af patienter med særlig arter af sygdomme.

Stk. 3. Som følge af det anførte kan i en amtsplejestiftelse for kronisk syge ikke optages personer, der er i højere grad sindssyge, epileptikere eller åndssvage eller lidende af de i lov om foranstaltninger imod udbredelse af smitsomme sygdomme nr. 138

§ 39.

Stk. 1. I ethvert amt kan der indrettes et eller flere plejehjem for kronisk syge omfattende samtlige kommuner i amtet eller en del af disse. Sådanne plejehjem kan endvidere indrettes i København, på Frederiksberg og i enhver købstad. En kommune, der indretter et plejehjem for kronisk syge, kan indgå overenskomst med andre kommuner om at modtage kronisk syge fra disse eller om fælles drift af plejehjemmet. Landkommuner, der slutter sådan overenskomst, skal have amtsrådets godkendelse heraf. Flere amter kan slutte overenskomst om indretning af fælles plejehjem, navnlig med henblik på modtagelse af kronisk syge, der kræver særlig behandling.

Stk. 2. Enhver amtskommune, Københavns kommune, Frederiksberg kommune og enhver købstadskommune kan med socialministerens godkendelse slutte overenskomst med private plejehjem for kronisk syge om indlæggelse af kronisk syge på private plejehjem.

Stk. 3. Hvor socialministeren skønner, at forsorgen med hensyn til kronisk syge ikke er forsvarlig enten overfor de syge eller med hensyn til, at udgifterne ved forsorgen er unødvendigt store, kan han påbyde, at der træffes de fornødne foranstaltninger i henhold til foranstående.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 omhandlede plejehjem er beregnet på at modtage sådanne særlig dårligt stillede kronisk syge, som ikke kan få den fornødne pleje i et privat hjem. Når forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor, kan i plejehjem for kronisk syge optages aldersrentemodtagere, der ikke kan opnå fornøden pleje på vedkommende alderdomshjem. Kronisk syge, der forud for opnåelse af aldersrentealderen er optaget i et plejehjem for kronisk syge, kan, såfremt forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor, forblive på plejehjemmet efter opnåelse af aldersrentealderen.

Stk. 5. I et plejehjem for kronisk syge kan ikke optages personer, der er i højere grad sindssyge, epileptikere eller åndssvage eller lidende af de i lov om foranstaltninger imod udbredelse af smitsomme sygdomme nr. 138 af 10. maj 1915 omhandlede sygdomme.